پاسخ صفحه به صفحه درس فارسی پایه چهارم؛ طراح: سمیرا ابوالقاسمی

از پیچ کوچه‌ی دوم که گذشت، پرچم ایران و نام مدرسه، نمایان شد؛ «دبستان معرفت.»
وقتی وارد حیاط مدرسه شد، صدای شادی بچّه‌ها او را به یاد دوستانش انداخت. در این لحظه، دخترک ریزنقشی نزدیک او آمد و گفت: «دانش‌آموز جدید هستی؟ اسمت چیست؟»
مهتاب خودش را معرّفی کرد. دختر گفت: «من هم بنفشه هستم.»
آنها به سمت کلاس، حرکت کردند. جلوی در کلاس، روی دیوار، صفحه‌ای رنگی، شبیه به گوشی‌های همراه لمسی بود که بچّه‌ها دستشان را روی آن قرار می‌دادند و بعد وارد کلاس می‌شدند. مهتاب پرسید: «این چیست؟» بنفشه گفت: «باید کف دستت را روی آن بگذاری تا معلوم شود امروز در کلاس حاضری. اگر دانش‌آموزی به مدرسه نیامده باشد، این صفحه‌ی کوچک به پدر و مادرش پیامک می‌دهد.»
وارد کلاس شدند. رایانه‌ای روی میز معلّم بود و چیزی هم از سقف به تخته‌ی سفیدِ جلوی کلاس، نور می‌تاباند. مهتاب با کنجکاوی و پرس‌وجو فهمید که آن، تخته‌ی هوشمند است. دانش‌آموزان برای نوشتن روی تخته‌ی هوشمند به گچ احتیاج نداشتند؛ بلکه از قلم نوری و گاهی از انگشتان دست، استفاده می‌کردند که برای مهتاب خیلی جالب بود.
بنفشه با انگشتِ خود، روی تخته‌ی هوشمند، پیامی را برای خوشامدگویی به مهتاب نوشت.
بنفشه به مهتاب گفت: «روی تخته‌ی هوشمند، می‌توانی هر چیزی را به هر رنگی که دوست داری، نقّاشی کنی. با پرگار هوشمند، می‌توانی دایره رسم کنی یا با نقّاله‌ی هوشمند، زاویه‌ها را اندازه‌گیری کنی؛ درست مثل پرگار و نقّاله و خط‌کش واقعی.»
در این هنگام، معلّم وارد کلاس شد و پس از سلام و احوال‌پرسی، مهتاب را به بچّه‌ها

نمایان: پیدا
معرفت: شناخت
ریزنقش: ظریف، کوچک اندام
شبیه: مانند
لمسی: قابل لمس

حاضری: هستی، وجود داری
پرس و جو: سوال و جواب
احتیاج: نیاز
خوشامدگویی: استقبال